

at man maatte give Industrien Muligheder for at beskæftige i hvert Fald en Del af Befolkningen, som ikke kunde finde Beskæftigelse i andre Erhverv, og da navnlig ikke ved Landbruget. I mange Tilfælde har det været Landbrugernes egne Børn, der skulde beskæftiges. Vort Landbrug har ikke været indrettet saaledes og er heller ikke indrettet saaledes den Dag i Dag, at man kan sige til den opvoksende Slægt: I kan tage fat ved Landbruget, der er Plads for jer. Det er der ikke, ja, det har overhovedet ikke været muligt at give forøget Beskæftigelse ved Landbruget paa anden Maade end ved, at Staten direkte er traadt til og har givet mange Millioner ud i dette Øjemed. Forholdet har ligget saaledes, at det ved det private Initiativs Hjælp aldeles ikke har kunnet lade sig gøre at skaffe Landbrugsungdommen Beskæftigelse ved Landbruget. Vi har i nogle Aar været saaledes stillet, at en Del af Ungdommen har kunnet udvandre. 6—7—8000, undertiden godt og vel en halv Snes Tusinde unge Mennesker, ikke mindst fra Landkommunerne, er aarlig vandret til oversøiske Pladser, fordi der ikke har været Plads for dem her i Landet. Men det har ikke været tilstrækkeligt; mere har maattet gøres, og hvis vor Industri ikke havde været i Stand til at gro sig stærk, saaledes som Tilfældet har været, vilde Vanskelighederne med Hensyn til Befolkningsoverskuddet have været langt større, end de hidtil har været.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at Landbruget forlangte ingen Beskyttelse, Landbruget forlangte ingen Understøttelse; det var kun Industrien, der stadig krævede Understøttelse, den vilde leve ved Statens Hjælp og i Ly af Statens Foranstaltninger i Modsætning til Landbruget. Ingen vil mistænke mig for, at jeg paa nogen Maade skulde nære Illusioner i Retning af, at Landbruget kunde blive et overflødig Erhverv. Tværtimod, det er vort bærende Erhverv, og det vil det forhaabentlig og formelig ogsaa blive ved med at være. Men det er urigtigt at tro, at Landbruget i Danmark alene kan klare alle Vanskelighederne. Staten har støttet Landbruget paa mange forskellige Maader og gør det fremdeles, Landbruget har faaet store Bevillinger paa Finansloven Aar efter Aar. Det er kun ret og rimeligt, og Socialdemokratiet har ingen Sinds modsat sig disse Bevillingers Givelse, og det agter heller ikke at gøre det i Fremtiden, hvis der da er Rimelighed for at give dem. Vi har givet mange af Statens

Penge ud for paa mange forskellige Maader at støtte Landbruget i dets Bestræbelser for at naa op til at blive det virkelige førende og bærende Erhverv og være det paa en Maade, som vi alle kunde være tilfredse med.

Landbruget forlanger kun Verdensmarkedets Pris, siger det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det gør Landbruget af den ganske simple Grund, at nogen anden Pris ikke er opnaaalig. Den, der vil eksportere, maa selvfølgelig altid nøjes med at faa Verdensmarkedets Pris for sine Varer. Det er beklageligt, naar denne bliver mindre, end ønskeligt og rimeligt er i Forhold til Produktionsomkostningerne; men naar man ser, hvorledes det danske Landbrug navnlig gennem de sidste 10 Aar har været og fremdeles er stillet, vil ingen med Rette kunne beklage sig over, at Verdensmarkedets Pris har været saa lavt tilmaalt, at det ikke har været lønnende at være Landbruger her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at Landbrugets Eksport er baseret paa egen Produktion i Modsætning til Industriens Eksport, der for øvrigt er lille, siger det ærede Medlem, idet Industrien importerer sine Raavarer. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem der har været i fuld Overensstemmelse med de faktiske Forhold. Hvis det ærede Medlem vil gennemgaa Importtallene, vil han se, at det er for mange Millioner Kroner, der aarlig importerer af Raavarer til Landbruget. Jeg har ikke Tallene præsentere og vil derfor ikke nævne noget Tal, men jeg tror med Sikkerhed at kunne sige, at de Raavarer, som Landbruget importerer for at kunne producere til Landets eget Forbrug og til Eksport, er større end det Tal, der importerer for til Industrien. Men i og for sig er Tallet slet ikke det afgørende. Ingen kan bebrejde Industrien, at den importerer Raavarer, naar saadanne ikke findes her i Landet, lige saa lidt som vi bebrejder Landbruget, at det importerer Gødningsstoffer, Foderstoffer og mange forskellige Varer til dets Produktion; det er nødvendigt; det gør Produktionen mere lønnende og giver den større Muligheder. Og hvis vi overhovedet skal have nogen Industri her i Landet, er det nødvendigt, at vi indfører de Raavarer, der er nødvendige til Industrien, og som vi ikke har her i Landet. Jeg forstaar overhovedet ikke, at man kan sætte Industriens Import af Raavarer op mod Landbrugets Import af Raavarer og oven i Købet bebrejde Industrien, at den er nødsaget til at importere Raa-